

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 6.2.2007 a je

VYKONATELNÉ dne 12.2.2007

Český telekomunikační úřad

Odbor přezkoumávání rozhodnutí

Dne 16.2.07 Klikarova

Praha 2. února 2007

Čj. 71 507/2006-603

Rada Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „Rada ČTÚ“) jako příslušný správní orgán podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, na základě rozkladu ze dne 7. 12. 2006, podaného obchodní společností **Telefónica O2 Czech Republic, a.s.**, IČ: 60193336, se sídlem Olšanská 55/5, Praha 3, do 30. 6. 2006 společnost **ČESKÝ TELECOM, a.s.**, podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, proti rozhodnutí předsedy Rady ČTÚ, čj. 43 412/2006-606/VI.vyř., ze dne 20. 11. 2006, ve věci sporu o úhradu úroků z prodlení ve výši 44.459,62 Kč z nedoplatku ceny za službu Tranzit k síti Internet za období od 1. 5. 2006 do 31. 5. 2006 mezi spol. **Telefónica O2 Czech Republic, a.s.** a společností **Czech On Line, a.s.**, IČ: 63080150, se sídlem U Nákladového nádraží 8, 130 00 Praha 3, po projednání v rozkladové komisi Rady ČTÚ ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, vydává, toto

rozhodnutí:

- I. Rozklad se dle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu zamítá a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně se potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o rozkladu.

Odůvodnění:

Dne 1. 8. 2006 bylo na návrh společnosti **Czech On Line, a.s.** (dále jen „navrhovatel“) u správního orgánu zahájeno sporné správní řízení o povinnosti společnosti **Telefónica O2 Czech Republic, a.s.** (dále jen „odpůrce“) uhradit navrhovateli dlužné úroky z prodlení ve výši 44.459,62 Kč z nedoplatku ceny za službu Tranzit k síti Internet poskytovanou

navrhovatelem odpůrci v období od 1. 5. 2006 do 31. 5. 2006. V podání navrhovatel uvedl, že dne 12. 6. 2006 vystavil na uvedenou službu daňový doklad č. 01-06-396729 ve výši 8,801.987,50 Kč vč. DPH. Vystavenou fakturu odpůrce uhradil částečně, když dne 12. 7. 2006 uhradil částku 2,874.034,66 Kč vč. DPH. Ve lhůtě splatnosti tak odpůrce neuhradil částku ve výši 5,927.952,84 Kč vč. DPH. K úhradě této zbývající dlužné částky přistoupil odpůrce dne 27. 7. 2006, když na účet navrhovatele poukázal částku ve výši 5,927.952,84 Kč. Na základě těchto skutečností navrhovatel požádal správní orgán, aby rozhodl o povinnosti odpůrce uhradit navrhovateli úrok z prodlení ve výši 44.459,65 Kč vč. DPH, který v souladu s bodem 5.3 a 5.4 Přílohy 4 smlouvy o propojení účastníků řízení představuje 0,05 % z dlužné částky 5,927.925,84 Kč vč. DPH za každý den prodlení ode dne následujícího po dni splatnosti vyúčtování č. 01-06-396729 dne 12. 7. 2006 do úplného zaplacení dlužné částky, tj. ode dne 13. 7. 2006 do 27. 7. 2006. Zároveň navrhovatel požádal o náhradu nákladů řízení.

K zahájenému správnímu řízení bylo doručeno správnímu orgánu dne 24. 8. 2006 stanovisko odpůrce, ve kterém tento zejména uvádí, že úhradu částky 5,927.952,84 Kč vč. DPH za sporné období květen 2006 provedl a rovněž se chystá v nejbližší době uhradit i požadované úroky z prodlení. K těmto platbám však přistupuje s výhradou a s cílem minimalizovat ztráty. Odpůrce výslovně uvádí, že tento postup nelze považovat za uznání závazku. Odpůrce zastává názor, že navrhovatel byl povinen ve sporném období účtovat nové nižší minimální ceny za propojení, z těchto důvodů z částkou nesouhlasí a považuje její výši za neoprávněnou. Vzhledem k tomu, že však rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu v obdobných věcech jsou v neprospěch odpůrce, tento přistoupí k úhradě požadovaných částek.

Úhradu požadované částky ve výši 44.459,65 Kč s DPH pak odpůrce provedl dne 25. 8. 2006, o čemž vyrozuměl správní orgán a požádal jej, aby správní orgán v celém rozsahu návrh navrhovatele zamítl a rozhodl tak, že navrhovatel je povinen do 3 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí uhradit odpůrci částku 5,927.952,83 Kč spolu s úrokem z prodlení 0,05 % z uvedené částky za každý den prodlení od 27. 7. 2006 do dne zaplacení, částku 44.459,65 Kč s DPH s úrokem z prodlení 0,05 % z uvedené částky za každý den prodlení od 25. 8. 2006 do dne zaplacení a rovněž úhradu nákladů řízení.

Po provedení úhrady navrhovatelem požadované částky dlužných úroků z prodlení ve výši 44.459,65 Kč upravil navrhovatel předmět své žádosti tak, že nadále požaduje úhradu nákladů řízení ve výši 1.823,- Kč. Navrhovatel tedy zúžil předmět svého původního návrhu

a toto zúžení návrhu správní orgán vyhodnotil jako zpětvzetí návrhu co do uložení povinnosti odpůrce uhradit navrhovateli úrok z prodlení ve výši 44.459,65 Kč vč. DPH. Odpůrce na výzvu správního orgánu I. stupně sdělil, že se zpětvzetím návrhu souhlasí, čímž byla splněna podmínka, kterou správní řád s rozhodnutím o zastavení řízení spojuje, a proto správní orgán I. stupně dne 20. 11. 2006 vydal usnesení čj. 43 412/2006-606/VII. vyř., kterým podle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení v rozsahu návrhu na uložení povinnosti uhradit navrhovateli úrok z prodlení ve výši 44.459,65 Kč vč. DPH zastavil.

K návrhu odpůrce ze dne 24. 8. 2006, ve znění jeho doplnění ze dne 29. 8. 2006, ve kterém požaduje, aby správní orgán stanovil navrhovateli povinnost vrátit odpůrci všechny jím uhrazené částky, byl tento posouzen jako samostatné podání, o kterém je vedeno zvláštní správní řízení pod čj. 50 726/2006-606.

Dne 20. 11. 2006 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí čj. 43 412/2006-606/VI. vyř., kterým vyhověl návrhu navrhovatele v části týkající se náhrady nákladů řízení a odpůrci podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích uložil povinnost uhradit navrhovateli náklady řízení ve výši 1.823,- Kč do patnácti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

V odůvodnění rozhodnutí pak konstatoval, že pokud odpůrce přistoupil k úhradě částky úroků z prodlení, uznal tak svůj závazek ohledně částky 5,927.925,84 Kč vč. DPH, a to bez ohledu na své prohlášení, že toto nelze považovat za uznání závazku, neboť podle § 407 odst. 2 zákona č. 513/1991, obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, se placení úroků považuje za uznání závazku ohledně částky, z níž se úroky platí. Z těchto důvodů správní orgán I. stupně usoudil, že návrh na zahájení správního řízení byl podán důvodně. Pokud by navrhovatel nevymáhal své pohledávky postupem podle zákona o elektronických komunikacích, odpůrce by k úhradě navrhovatelem požadovaných částek nepřistoupil. Důvodem pro zpětvzetí návrhu bylo rovněž chování odpůrce, který navrhovatelem požadovanou částku uhradil v průběhu správního řízení. Z těchto důvodů správní orgán I. stupně usoudil, že navrhovateli přísluší náhrada nákladů řízení, neboť byl ve věci úspěšný, když se domohl úhrady jím požadované částky a stanovil tedy odpůrci povinnost uhradit navrhovateli náklady, které mu v souvislosti s vymáháním dlužných částek v tomto správním řízení vznikly, tj. správního poplatku a nákladů za poštovné, to vše v celkové výši 1.823,- Kč.

Proti uvedenému rozhodnutí uplatnil odpůrce v zákonem stanovené lhůtě rozklad, ve kterém uvádí, že rozhodnutí, kterým je odpůrci uložena povinnost uhradit náklady řízení,

přestože navrhovatel vzal svůj návrh na zahájení správního řízení zpět, považuje odpůrce za irelevantní a v rozporu s právními předpisy, především pak se správním řádem, neboť zde nejsou naplněny skutečnosti opravňující uložení této povinnosti. Vzhledem k tomu, že navrhovatel vzal svůj návrh zpět a tím odpadl právní důvod k zahájení správního řízení, nelze v žádném případě na náhradu nákladů řízení aplikovat ustanovení § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích. Odpůrce uvádí, že pokud správní orgán v souladu s právními předpisy správně a řádně posoudil skutečnosti a důkazy předložené odpůrcem v rámci tohoto řízení, nemůže předjímat a dedukovat, že odpůrce uznal svůj závazek podle § 407 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., tím, že zaplatil. Tato skutečnost musí být jasně prokázána a podložena důkazy, o které opírá správní orgán svá tvrzení, aby byla naplněna věcná a právní podstata uznání závazku ve smyslu výše citovaného § tak, jak stanoví zákon. Odpůrce by musel jasně a především písemně učinit projev vůle, kterým svůj závazek uznává. Tento právní úkon však odpůrce neučinil. Ba naopak. Jasně písemně deklaroval, že tento závazek neuznává, a zdůraznil, že pouze jednal s péčí řádného hospodáře, aby mu nevznikala nezaplacením další škoda. Současně dále jasně prohlásil, že použije všech právních prostředků, včetně správních žalob, aby se domohl svého zákonného nároku a rozhodnutí správního orgánu v této věci tak zvrátil. S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto odpůrce žádá správní orgán, aby napadené rozhodnutí čj. 43412/2006-606/VI. vyř. ze dne 20. 11. 2006 v rámci odvolacího řízení v plném rozsahu zrušil.

Ve vyjádření k předmětnému rozkladu navrhovatel uvedl, že s odůvodněním uplatněného rozkladu nesouhlasí. Navrhovatel již v návrhu na zahájení správního řízení požadoval vedle uhrazení dlužné částky také úhradu nákladů řízení. Protože odpůrce v průběhu správního řízení přistoupil k úhradě dlužné částky, navrhovatel v souladu s § 45 správního řádu zúžil předmět svého podání. Nejedná se však o zpětvzetí návrhu, neboť navrhovatel vždy požadoval také úhradu nákladů řízení a na tomto požadavku i nadále tvá. Český telekomunikační úřad tak rozhodl o zúženém předmětu podání. Navrhovatel rovněž nesouhlasí s tvrzením odpůrce, že vzhledem k tomu, že navrhovatel vzal zpět svůj návrh a tím odpadl právní důvod k zahájení správního řízení, nelze v žádném případě na náhradu nákladů řízení aplikovat ustanovení § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích. Odpůrce zcela nesprávně kvalifikuje celý případ, neboť navrhovatel nevzal zpět své podání. Navrhovatel souhlasí s názorem správního orgánu, že placení úroků se považuje za uznání závazku ohledně částky, z níž se úroky platí. Ani deklarace odpůrce, že hradí dlužné částky proto, aby minimalizoval ekonomický dopad na společnost, tak není, dle mínění

navrhovatele, relevantní. Z těchto důvodů navrhovatel tedy žádá správní orgán II. stupně, aby napadené rozhodnutí čj. 43 412/2006-606/VI.vyř. v plném rozsahu potvrdil.

Vzhledem k tomu, že předseda Rady ČTÚ nemohl využít postupu podle ustanovení § 87 správního řádu (autoremedura), v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným předsedou Rady ČTÚ rozhoduje Rada ČTÚ. Tato přezkoumala soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a rovněž tak jeho správnost z hlediska námitek odpůrce.

S ohledem na uvedené skutečnosti bylo rozkladem napadené rozhodnutí Radou ČTÚ posouzeno z hlediska ustanovení § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, které stanovuje, že předseda Rady přiznává účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl.

Po přezkoumání předloženého spisového materiálu bylo Radou ČTÚ konstatováno, že správní orgán I. stupně při svém rozhodování věc posoudil správně po stránce skutkové i právní, když vyhověl návrhu navrhovatele a stanovil odpůrci uhradit navrhovateli náklady řízení ve výši 1.823,- Kč a své rozhodnutí dostatečně odůvodnil. Odpůrce uhradil navrhovateli dlužnou částku až na základě zahájeného správního řízení. Navrhovateli bylo splněno to, o co správní orgán žádal, zbývalo již jen rozhodnout o náhradě nákladů řízení. Obecná pravidla při rozhodování soukromoprávních sporů, která jsou použita pro výkladu ustanovení § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, a to jak při řízení soudním, tak řízení vedeném správním orgánem, určují stanovit tomu z účastníků řízení, který zavinil, že řízení muselo být zastaveno, povinnost hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (odpůrce) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (odpůrce).

K námitce odpůrce, že nelze aplikovat ust. § 127 odst. 4 z toho důvodu, že navrhovatel vzal svůj návrh zpět a tím odpadl právní důvod k zahájení řízení uvádím, že navrhovatel vzal svůj návrh zpět jen částečně, řízení bylo tedy v souladu s vůlí navrhovatele zastaveno (pouze) v rozsahu návrhu na uložení povinnosti uhradit navrhovateli úrok z prodlení z nedoplatku ceny za službu Tranzit k síti Internet ve výši 44.459,62 Kč s DPH, když současně navrhovatel na svém návrhu v rozsahu požadovaných nákladů řízení nadále trval.

K další námitce odpůrce, že nelze použít ust. § 407 odst. 2 obchodního zákoníku uvádím, že skutečnost, že bylo zapláceno vyplývá z vyjádření obou účastníků naprosto jasně. Ustanovení § 407 odst. 2 obchodního zákoníku zní také podle správního orgánu II. stupně nesporně. V případě, že odpůrce chtěl vyjádřit svou výhradu s placením mohl využít např. institutu notářské či soudní úschovy. Ve chvíli, kdy uhradil navrhovateli spolu s jistinou i úroky z této jistiny, svůj dluh uznal.

Výrok o náhradě nákladů řízení o rozkladu se odůvodňuje ustanovením § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích s tím, že o náhradu nákladů řízení o rozkladu žádný z účastníků nepožádal.

S odkazem na výše uvedené a po posouzení daného případu Rada Českého telekomunikačního úřadu na základě svého oprávnění podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti rozhodnutí Rady ČTÚ není opravný prostředek přípustný.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu